

31996L0067

L 272/36

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1996.10.25.

A TANÁCS 96/67/EGK IRÁNYELVE

(1996. október 15.)

a közösségi repülőterek földi kiszolgálási piacára való bejutásról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésére és különösen annak 84. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

(1) mivel a belső piac létrehozása érdekében a Közösség fokozatosan valósította meg a közös légi közlekedési politikát a Szerződés 7a. cikkének megfelelően, tartósan előmozdítva ezzel a gazdasági és szociális fejlődést;

(2) mivel a Szerződés 59. cikkének célja a Közösségen belül a szolgáltatások nyújtása terén meglévő korlátozások megszüntetése; mivel a Szerződés 61. cikkének megfelelően ezt a célt a közös közlekedéspolitikai keretében kell megvalósítani;

(3) mivel a Tanács a 2407/92/EGK ⁽⁴⁾, 2408/92/EGK ⁽⁵⁾ és 2409/92/EGK ⁽⁶⁾ rendelettel elérte ezt a célt a légi közlekedési szolgáltatásokat mint olyanokat illetően;

(4) mivel a földi kiszolgálás nélkülözhetetlen a légi közlekedés megfelelő üzemeléséhez; és mivel nagymértékben hozzájárul a légi közlekedés infrastruktúrájának hatékony kihasználásához;

(5) mivel a földi kiszolgálási piac megnyitása elősegíti a légitársaságok üzemelési költségeinek csökkentését és javítja a repülőtér használoinak nyújtott szolgáltatások minőségét;

(6) mivel a szubszidiaritás elvének fényében alapvető fontosságú, hogy a földi kiszolgálás piacára való bejutáshoz közösségi keretben kerüljön sor, lehetővé téve a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék az ágazat sajátos természetét;

(7) mivel a Bizottság „Az európai polgári légi közlekedés fejlődésének útja” című 1994. júniusi közleményében jelezte szándékát, hogy 1994 vége előtt megteszi a kezdeti lépéseket a Közösség repülőtereinek földi kiszolgálási piacára való bejutás megvalósítása érdekében; mivel a Tanács az európai polgári repülés helyzetéről szóló 1994. október 24-i határozatában ⁽⁷⁾ megerősítette a repülőterek helyzetével kapcsolatosan felmerülő kérdések figyelembevételének szükségességét a piac megnyitása-
kor;(8) mivel az Európai Parlament az európai polgári repülésről szóló 1995. február 14-i határozatában emlékeztetett arra a törekvésére, hogy figyelembe vegye a földi kiszolgálási piacra való ⁽⁸⁾ bejutásnak a foglalkoztatottságra és a munkahelyi biztonságra gyakorolt hatását a Közösség repülőterein;

(9) mivel a földi kiszolgálási piacra való szabad bejutás összhangban áll a Közösség repülőtereinek hatékony üzemeltetésével;

(10) mivel a földi kiszolgálási piacra való szabad bejutást fokozatosan és az ágazat követelményeihez alkalmazkodva kell bevezetni;

(11) mivel a földi kiszolgálás egyes fajtái esetében a piacra jutás és a saját kiszolgálás összeütközésbe kerülhet a biztonsági és kapacitási korlátokkal, valamint a rendelkezésre álló hely korlátaival; mivel emiatt szükség van a jóváhagyott szolgáltatók számának korlátozására a földi kiszolgálás ilyen fajtái esetében; mivel lehetővé kell tenni a saját kiszolgálás korlátozását is; mivel ilyen esetekben a korlátozás feltételeinek a tárgykorhoz kapcsolódónak, objektívnek, átláthatónak és hátrányos megkülönböztéstől mentesnek kell lenniük;

⁽¹⁾ HL C 142., 1995.6.8., 7. o. és HL C 124., 1996.4.27., 19. o.⁽²⁾ HL C 301., 1995.11.13., 28. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 1995. november 16-i véleménye (HL C 323., 1995.12.4., 106. o.), a Tanács 1996. március 28-i közös álláspontja (HL C 134., 1996.5.6., 30. o.) és az Európai Parlament 1996. július 16-i határozata (HL C 261., 1996.9.9.).⁽⁴⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 240., 1992.8.24., 8. o. Az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.⁽⁶⁾ HL L 240., 1992.8.24., 15. o.⁽⁷⁾ HL C 309., 1994.11.5., 2. o.⁽⁸⁾ HL C 56., 1995.3.6., 28. o.

- (13) mivel a megfelelő üzemelés érdekében a repülőtereknek fenn kell tartaniuk a maguk számára az olyan infrastruktúrák kezelését, amelyeket technikai okokból, valamint a nyereségség megőrzése miatt és környezetvédelmi okokból bonyolult lenne felosztani, illetve amelyekből bonyolult lenne egynél többet fenntartani; mivel ugyanakkor a földi kiszolgálókat és a saját kiszolgálást végző repülőtér-használókat nem akadályozza ezek használatában az ilyen infrastruktúrák központi kezelése;
- (14) mivel bizonyos esetekben ezek a korlátok olyan jellegűek lehetnek, hogy indokoltá teszik a piacra jutás, illetve a saját kiszolgálás korlátozását, amennyiben ezek a korlátozások a tárgykörhöz kapcsolódnak, objektívek, átláthatóak és hátrányos megkülönböztetéstől mentesek;
- (15) mivel az ilyen kivételeknek azt a célt kell szolgálniuk, hogy lehetővé tegyék a repülőtér vezetősége számára az adott korlátok kiküszöbölését vagy legalább csökkentését; mivel ezeket a kivételeket a Bizottságnak a tanácsadó bizottság közreműködésével jóvá kell hagynia és meghatározott időszakra engedélyezni kell;
- (16) mivel, amennyiben a földi kiszolgálással foglalkozó szolgáltatók száma korlátozott, úgy a hatékony és tisztességes versenyfeltételek biztosítása érdekében a szolgáltatókat pártatlan és átlátható eljárás alapján kell kiválasztani; mivel konzultálni kell a repülőtér használóival a földi kiszolgálók kiválasztásakor, miután azok számára elsődleges fontosságú az általuk igényelt földi kiszolgálás minősége és ára;
- (17) mivel emiatt a földi kiszolgálással foglalkozó jóváhagyott szolgáltatók kiválasztásakor szükség van a repülőtér használóinak képviseltetésére és a velük folytatott konzultációra, ezért ennek érdekében létre kell hozni egy, a képviselőikből álló bizottságot;
- (18) mivel bizonyos esetekben és bizonyos körülmények között egy adott repülőtér számára a földi kiszolgálást ellátó szolgáltató kiválasztásával kapcsolatban lehetőség van a közszolgáltatási kötelezettség kiterjesztésére más repülőterekre is a szóban forgó tagállam ugyanazon földrajzi régiójában;
- (19) mivel a repülőtér irányító szervezete is nyújthat földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatásokat, és határozataival jelentős mértékben befolyásolhatja a földi kiszolgálók közötti versenyt; mivel emiatt alapvető fontosságú a repülőterek kötelezése arra, hogy külön számvitelük legyen egyrészt az infrastruktúra kezelését és szabályozását végző tevékenységeknek, másrészt a földi kiszolgálással kapcsolatos szolgáltatásoknak;
- (20) mivel a repülőtér nem támogathatja a földi kiszolgálás alá tartozó tevékenységét a repülőtéri hatósági minőségben szerzett bevételeiből;
- (21) mivel ugyanaz az átláthatósági követelmény vonatkozik a harmadik fél számára földi kiszolgálást nyújtani kívánó valamennyi szolgáltatóra;
- (22) mivel annak érdekében, hogy a repülőterek eleget tessenek az infrastruktúra kezelésével kapcsolatos feladatuknak és garantálhassák a biztonságot a repülőtér területén, valamint hogy megóvhassák a környezetet és megfeleljenek a hatályos szociális szabályozásnak, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a földi kiszolgálás nyújtását jóváhagyáshoz köthessék; mivel az ilyen jóváhagyás feltételeinek objektívek, átláthatóak és hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük;
- (23) mivel ugyanezen okoknál fogva a tagállamoknak meg kell őrizniük a hatáskörüket, hogy meghatározzák és érvényesítsék a repülőterek infrastruktúrájának megfelelő üzemeléséhez szükséges szabályokat; mivel ezeknek a szabályoknak kapcsolódniauk kell az elérni kívánt célhoz és a gyakorlatban nem korlátozhatják az ezen irányelvben meghatározottnál nagyobb mértékben a piacra való bejutást és a saját kiszolgálásra való jogot; mivel a szabályoknak meg kell felelniük az objektivitás, az átláthatóság és a hátrányos megkülönböztetéstől való mentesség követelményeinek;
- (24) mivel a tagállamoknak meg kell őrizniük a hatáskörüket arra, hogy megfelelő szinten biztosíthassák a földi kiszolgálást végző vállalkozások személyzete számára a szociális védelmet;
- (25) mivel garantálni kell a repülőtér létesítményeihez történő hozzáférést a földi kiszolgálás végzésére engedéllyel rendelkező szolgáltatók, valamint a saját kiszolgálásra engedéllyel rendelkező repülőtér-használók számára a számukra szükséges mértékben ahhoz, hogy élhessenek jogaikkal és hogy megvalósuljanak a hatékony és tisztességes versenyfeltételek; mivel ugyanakkor lehetőséget kell biztosítani az ilyen hozzáférés fejében díj szedésére;
- (26) mivel indokolt, hogy az ezen irányelv által elismert jogok kizárólag a szigorú viszonyosság feltétele mellett vonatkozzanak a harmadik országokból származó földi kiszolgálókra és repülőtér-használókra; mivel ilyen viszonyosság hiányában a tagállamnak lehetőséget kell biztosítani e jogok felfüggesztésére az ilyen szolgáltatókra és használókra nézve;
- (27) mivel 1987. december 2-án a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság külügyminiszterei közös nyilatkozatban megállapodtak a gibraltári repülőtér használatával kapcsolatos magasabb szintű együttműködés rendszeréről; mivel e rendszer még nem működik;
- (28) mivel ezen irányelv nem sérti a Szerződés rendelkezéseinek alkalmazását; mivel a Bizottság továbbra is biztosítja az említett szabályoknak való megfelelést, szükség esetén a Szerződés 90. cikkében ráruházott valamennyi hatáskörének gyakorlásával,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv a tagállamok területén található, a Szerződés rendelkezéseinek hatálya alá tartozó és a kereskedelmi forgalmat lebonyolító összes repülőtérre vonatkozik, a következők szerint:

a) A 7. cikk (1) bekezdésének a földi kiszolgálás egyéb, a 7. cikk (2) bekezdésében nem említett fajtáira vonatkozó rendelkezései a forgalom nagyságától függetlenül minden repülőtérré vonatkoznak 1998. január 1-jétől.

b) A földi kiszolgálásnak a 7. cikk (2) bekezdésében említett fajtáira vonatkozó rendelkezések 1998. január 1-jétől lépnek hatályba azon repülőterek esetében, amelyek éves forgalma legalább 1 millió utas vagy 25 000 tonna áru.

c) A földi kiszolgálásnak a 6. cikkben említett fajtáira vonatkozó rendelkezések 1999. január 1-jétől lépnek hatályba azon repülőterek esetében, amelyek

- éves forgalma legalább 3 millió utas vagy 75 000 tonna áru, vagy
- az előző év április 1-jét vagy október 1-jét megelőző 6 hónapos időszakában a forgalma legalább 2 millió utas vagy 50 000 tonna áru volt.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, ez az irányelv 2001. január 1-jétől lép hatályba a tagállamok területén található, a Szerződés hatálya alá tartozó és kereskedelmi forgalmat fogadó azon repülőterek esetében, amelyek éves forgalma legalább 2 millió utas vagy 50 000 tonna áru.

(3) Amennyiben egy adott repülőtér eléri az e cikkben említett áruforgalmi mennyiségi küszöbérték valamelyikét, de ugyanakkor nem éri el az annak megfelelő utasforgalmi küszöbértéket, úgy ezen irányelv rendelkezései nem vonatkoznak a kizárólag az utasok számára fenntartott földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatások fajtáira.

(4) A Bizottság tájékoztatás céljából közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* az e cikkben említett repülőterek jegyzékét. E jegyzéket először az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 3 hónapon belül, azt követően pedig évente kell közzétenni.

A tagállamok minden évben június 30-ig eljuttatják a Bizottságnak a jegyzék elkészítéséhez szükséges adatokat.

(5) Ezt az irányelvet a gibraltári repülőtérré a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság jogi álláspontjának sérelme nélkül kell alkalmazni, tekintettel a repülőteret tartalmazó terület feletti fennhatóságra vonatkozó vitára.

(6) Ezen irányelv alkalmazását a gibraltári repülőtérré mindaddig fel kell függeszteni, amíg a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság külügyminiszterei által 1987. december 2-án tett közös nyilatkozatban létrehozott rendszer nem működik. Spanyolország kormánya és az Egyesült Királyság kormánya tájékoztatja a Tanácsot ennek időpontjáról.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „repülőtér”: minden olyan terület, amelyet kifejezetten repülőgépek leszállásához, felszállásához és manőverezéséhez alakítottak ki, beleértve a kapcsolódó létesítményeket, amelyekre a fenti műveletek esetében a repülőgépek forgalma és kiszolgálása során szükség lehet, valamint a kereskedelmi légi közlekedés kiszolgálásához szükséges létesítményeket is;
- b) „repülőtérrendszer”: olyan, két vagy több repülőtérből álló repülőtércsoport, amely a közösségi légifuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EGK tanácsi rendelet II. mellékletében jelzettek szerint ugyanazt a várost vagy agglomerációt szolgálja ki;
- c) „a repülőtér irányító szervezete”: az a testület, amelynek a nemzeti jogszabályok és szabályzatok értelmében a feladata más tevékenységekkel együtt vagy csak kizárólag a repülőterek infrastruktúrájának igazgatása és kezelése, valamint az adott repülőtéren vagy repülőtérrendszeren jelen lévő, különböző szereplők tevékenységének összehangolása és ellenőrzése;
- d) „repülőtér-használó”: az a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely utasokat, postai küldeményeket és/vagy árukat szállít légi úton az adott repülőtérré, illetve az adott repülőtérről;
- e) „földi kiszolgálás”: a repülőtereken a repülőtér használóinak nyújtott, a mellékletben meghatározott szolgáltatások;
- f) „saját kiszolgálás”: amikor a repülőtér-használó közvetlenül biztosítja önmaga számára a földi kiszolgálás egy vagy több fajtáját, és nem köt semmiféle szerződést harmadik féllel e szolgáltatások elvégzésére; e meghatározás értelmében a repülőtér-használók egymás viszonylatában nem tekintendők harmadik félnek, ha:
 - az egyiknek többségi tulajdonában van a másik, vagy
 - mindegyik egy adott szervezet többségi tulajdonában van;
- g) „földi kiszolgálók”: azok a természetes vagy jogi személyek, akik, illetve amelyek a földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatások egy vagy több fajtáját nyújtják harmadik fél számára.

3. cikk

A repülőtér irányító szervezete

(1) Ha a repülőteret vagy repülőtérrendszert nem egy, hanem több különálló szervezet irányítja és üzemelteti, ezen irányelv alkalmazásában ezek mindegyikét az irányító szervezet részének kell tekinteni.

(2) Hasonlóképpen, ha egy irányító szervezet irányít több repülőteret vagy repülőterrendszer, ezen irányelv alkalmazásában minden egyes ilyen repülőteret vagy repülőterrendszer különálló egységként kell figyelembe venni.

(3) Amennyiben a repülőterek irányító szervezete valamely nemzeti hatóság felügyelete alá tartozik, úgy az adott hatóságnak a jogi kötelezettségei keretében őrködni kell ezen irányelv alkalmazása felett.

4. cikk

A tevékenységek különválasztása

(1) Ahol a repülőter irányító szervezete, a repülőter-használó vagy a földi kiszolgáló földi kiszolgálást végez, a földi kiszolgálás számvitelét szigorúan el kell különíteniük az egyéb tevékenységeik számvitelétől a jelenlegi kereskedelmi gyakorlatnak megfelelően.

(2) A számvitel fenti elkülönítésének végrehajtását a tagállam által kinevezett független vizsgálónak kell ellenőriznie.

A vizsgálónak azt is ellenőriznie kell, hogy az irányító szervezet mint repülőter hatóság és annak földi kiszolgálói tevékenysége között nincs-e pénzügyi mozgás.

5. cikk

A repülőter-használók bizottsága

(1) Legkésőbb az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónapon belül a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden szóban forgó repülőter esetében létrehozzanak egy bizottságot a repülőter-használók vagy az azokat képviselő szervezetek képviselőiből.

(2) Minden repülőter-használónak joga van ahhoz, hogy a bizottság tagja legyen, vagy amennyiben úgy kívánják, az e célból kijelölt szervezet által képviseltethetik magukat.

6. cikk

Földi kiszolgálás harmadik fél számára

(1) A tagállamok az 1. cikkben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a harmadik fél részére nyújtandó szolgáltatás terén szabad piacra jutást biztosítsanak a földi kiszolgálóknak.

A tagállamoknak joguk van megkövetelni, hogy a földi kiszolgálást nyújtó szolgáltatók vállalkozását a Közösségen belül alapítsák.

(2) A tagállamok korlátozhatják azon jóváhagyott szolgáltatók számát, amelyek a földi kiszolgálás alábbi fajtái alá tartozó szolgáltatásokat nyújthatják:

- poggyász kezelése,
- a forgalmi előtéren előforduló feladatok,
- üzemanyag és olaj kezelése,
- áruk és postai küldemények kezelése, ezen belül az áruk és postai küldemények fizikai kezelése, függetlenül attól, hogy azok bejövők, kimenők vagy azokat a repülőter forgalmi épület és a repülőgép között kell továbbítani.

Nem korlátozhatják azonban ezt a számot úgy, hogy az a földi kiszolgálás minden egyes fajtája esetében kettőnél kevesebb legyen.

(3) A fentiek felül 2001. január 1-jétől a jóváhagyott szolgáltatók közül legalább egy nem állhat az alábbiak közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt:

- a repülőter irányító szervezete,
- olyan repülőter-használó, amely a szolgáltatók kiválasztását megelőző évben a repülőter utas- vagy áruforgalmának több mint 25 %-át bonyolította,
- ellenőrző szervezet vagy ezen ellenőrző szervezet vagy más használó közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt álló szervezet.

A tagállamok azonban legkésőbb 2000. július 1-jén kérhetik az e cikkben meghatározott kötelezettségek teljesítési határidejének 2002. december 31-re történő halasztását.

A Bizottság a 10. cikkben említett bizottság közreműködésével megvizsgálja az ilyen kérést, és mérlegelve az ágazat fejlődését és különösen a forgalom nagysága és szerkezete terén hasonló repülőterek helyzetét, dönthet az említett kérelem engedélyezéséről.

(4) Ha a (2) bekezdés értelmében korlátozzák a jóváhagyott szolgáltatók számát, a tagállamok nem akadályozhatnak meg egy repülőter-használót, a repülőter bármely részét is jelölték ki számára, hogy a földi kiszolgálás minden egyes korlátozás alá eső fajtája esetében legalább két földi kiszolgáló közül választhasson, a (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételek szerint.

7. cikk

Saját kiszolgálás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az 1. cikkben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően annak érdekében, hogy biztosítsák a saját kiszolgálás szabad gyakorlását.

(2) A földi kiszolgálás alábbi fajtái esetében azonban a tagállamok legkevesebb két repülőter-használóra korlátozhatják a saját kiszolgálásra jogosultak számát, feltéve hogy azokat a tárgykörhöz kapcsolódó, objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján választották ki:

- poggyász kezelése,
- a forgalmi előtéren előforduló feladatok,

- üzemanyag és olaj kezelése,
- áruk és postai küldemények kezelése, ezen belül az áruk és postai küldemények fizikai kezelése, függetlenül attól, hogy azok bejövők, kimenők vagy azokat a repülőtéri forgalmi épület és a repülőgép között kell továbbítani.

8. cikk

Központi infrastruktúra

(1) A 6. és 7. cikk alkalmazásától függetlenül a tagállamok fenntarthatják a repülőtér irányító szervezete vagy más szervezet számára a földi kiszolgálás során használt azon központi infrastruktúrák kezelését, amelyek összetettsége, költsége vagy környezetre gyakorolt hatása nem teszi lehetővé azok felosztását, illetve amelyekből nem lehetséges egynél többet fenntartani, úgymint a poggyászok válogatása, jégtelenítés, víztisztítás és az üzemanyag elosztása. A tagállamok kötelezővé tehetik ezen infrastruktúrák használatát a földi kiszolgálást nyújtó szolgáltatók és a saját kiszolgálást végző repülőtér-használók számára.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fenti infrastruktúrák kezelése átlátható, objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes legyen, valamint, hogy az ezen irányelvben meghatározott korlátokon belül e kezelés ne akadályozza a földi kiszolgálást nyújtó szolgáltatók és a saját kiszolgálást végző repülőtér-használók ezekhez való jutását.

9. cikk

Mentességek

(1) Ha egy adott repülőtéren a zsúfoltságból vagy a helyi-használat fokából eredően a rendelkezésre álló hely vagy kapacitás sajátos korlátai miatt nem lehetséges a piac és/vagy a saját kiszolgálás megnyitása az ezen irányelvben meghatározott mértékben, az érintett tagállam dönthet úgy, hogy:

- a) korlátozza a földi kiszolgálók számát a repülőtér teljes területén vagy egy részén a földi kiszolgálás egy vagy több olyan fajtájára nézve, amelyek nem szerepelnek a 6. cikk (2) bekezdésében; ebben az esetben a 6. cikk (2) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni;
- b) egyetlen szolgáltató számára fenntartja a földi kiszolgálásnak a 6. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több fajtáját;
- c) korlátozott számú repülőtér-használó számára fenntartja a saját kiszolgálás lehetőségét a földi kiszolgálásnak a 7. cikk (2) bekezdésében nem szereplő fajtáira oly módon, hogy ezeket a használókat a tárgykörhöz kapcsolódó, objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján választják ki;
- d) megtiltja, vagy csak egy repülőtér-használónak engedélyezi a saját kiszolgálást a földi kiszolgálásnak a 7. cikk (2) bekezdésében említett fajtáira.

(2) Az (1) bekezdés értelmében adott mentesítésben:

- a) meg kell határozni a földi kiszolgálás azon fajtáját vagy fajtáit, amelyre vagy amelyekre a mentesítés vonatkozik, valamint a mentesítést indokoló konkrét korlátokat a rendelkezésre álló hely vagy kapacitás tekintetében;
- b) mellékelni kell a korlátok megszüntetését célzó megfelelő intézkedési tervet.

A fentiek felül a mentesítés

- i. nem sértheti indokolatlanul ezen irányelv céljait;
- ii. nem eredményezheti a földi kiszolgálók és/vagy a saját kiszolgáló repülőtér-használók közötti verseny torzulását;
- iii. köre nem lehet tágabb a szükségesnél.

(3) A tagállamok legalább 3 hónappal az általuk az (1) bekezdés alapján adott mentesség hatálybalépését megelőzően értesítik erről a Bizottságot, megjelölve a mentesítést indokoló okokat.

A Bizottság a kapott értesítések összefoglalását közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, és felhívja az érdekelt feleket észrevételeik megtételére.

(4) A Bizottság alaposan megvizsgálja a tagállamok által közölt mentesítési határozatokat. Ennek keretében a Bizottság részletes elemzést készít az adott helyzetről, valamint tanulmányt készít a tagállamok által közölt szükséges intézkedésekről annak megállapítása érdekében, hogy valóban léteznek-e a hivatkozott korlátozó körülmények, és nem lehetséges megnyitni a piacot és/vagy megvalósítani a saját kiszolgálást az ezen irányelvben meghatározott mértékben.

(5) A fenti vizsgálaton felül az adott tagállammal folytatott konzultációt követően a Bizottság jóváhagyhatja a tagállam határozatát, vagy elutasíthatja azt, ha a hivatkozott korlátozó körülmények nem bizonyulnak valósnak, illetve ha nem annyira súlyosak, hogy indokolnák a mentesítést. Az adott tagállammal folytatott konzultációt követően a Bizottság kötelezheti a tagállamot a mentesség hatókörének módosítására vagy a mentesítésnek a repülőtér vagy repülőtérrendszer azon részére történő korlátozására, amelyen a hivatkozott korlátozó körülmények valósnak bizonyultak.

A tagállam által küldött értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság határozatot hoz, és azt közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(6) A tagállamok által az (1) bekezdés értelmében adott mentességek időtartama az (1) bekezdés b) pontja alapján megítélt mentességek kivételével nem haladhatja meg a három évet. Legalább három hónappal a fenti periódus lejáratát megelőzően a tagállamnak új határozatot kell hoznia minden mentesítési kérelem esetében, s e határozatot szintén az e cikkben megállapított eljárással kell meghozni.

Az (1) bekezdés b) pontja alapján megadott mentességek időtartama nem haladhatja meg a két évet. A tagállamok azonban az (1) bekezdés rendelkezései alapján kérhetik ennek a periódusnak a két évvel történő egyszeri meghosszabbítását. Az ilyen kérelmek tárgyában a Bizottság hoz határozatot, a 10. cikkben említett bizottság közreműködésével.

10. cikk

Tanácsadó bizottság

(1) A Bizottságot a tagállamok képviselőiből álló tanácsadó bizottság támogatja, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

(2) A tanácsadó bizottság segítséget nyújt a Bizottságnak a 9. cikk alkalmazásában.

(3) A fentiek felül a Bizottság minden egyéb, az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatos ügyben is konzultálhat a tanácsadó bizottsággal.

(4) A tanácsadó bizottság maga határozza meg saját eljárási szabályzatát.

11. cikk

A szolgáltatók kiválasztása

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a földi kiszolgálás nyújtására jóváhagyott szolgáltatókat kiválasztó eljárás megszervezésére az olyan repülőtereken, amelyeken azok száma a 6. cikk (2) bekezdésében vagy a 9. cikkben szereplő esetekben korlátozott. Az eljárásnak meg kell felelnie az alábbi alapelveknek:

a) Azokban az esetekben, amikor a tagállamok megkövetelik a földi kiszolgálók által teljesítendő feltételek vagy műszaki előírások meghatározását, ezeket a feltételeket vagy előírásokat a repülőtér-használók bizottságával folytatott konzultációt követően kell meghatározni. A feltételekben vagy műszaki előírásokban meghatározott kiválasztási feltételeknek a tárgykörhöz kapcsolódónak, objektívnek, átláthatónak és hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük.

A Bizottság értesítését követően azokat a feltételeket vagy műszaki előírásokat, amelyeknek a földi kiszolgálóknak meg kell felelniük, az adott tagállam kiegészítheti a közszolgáltatási kötelezettséggel a területén lévő olyan peremterületeket vagy fejlődő térségeket kiszolgáló repülőterekre, amelyek nem jelentenek üzleti érdekeltséget, de létfontosságúak az adott tagállam számára.

b) Ajánlati felhívást kell kibocsátani és közzétenni az *Európai Községek Hivatalos Lapjában*, amely felhívásra minden érdeklődő földi kiszolgáló válaszolhat.

c) A földi kiszolgálókat az alábbiaknak megfelelően kell kiválasztani:

i. a repülőtér irányító szervezete által a repülőtér-használók bizottságával folytatott konzultációt követően, feltéve hogy az előbbi:

– nem nyújt a földi kiszolgálás alá tartozó azonos szolgáltatásokat, és

– nem ellenőriz közvetlen vagy közvetett módon olyan vállalkozásokat, amelyek ilyen szolgáltatást nyújtanak, és

– nincs érdekeltsége ilyen vállalkozásban;

ii. minden más esetben a tagállam illetékes hatóságai által, amelyek függetlenek a szóban forgó repülőtér irányító szervezetétől, a repülőtér-használók bizottságával és az adott irányító szervezettel folytatott konzultációt követően.

d) A földi kiszolgálókat legfeljebb hétéves időtartamra lehet kiválasztani.

e) Ha a földi kiszolgáló ezen időtartam leteltét megelőzően beszünteti azt a tevékenységét, amelyre kiválasztották, úgy azt egy azonos eljárással kiválasztott szolgáltatóval kell helyettesíteni.

(2) Ha a földi kiszolgálók korlátozott számban állnak rendelkezésre a 6. cikk (2) bekezdése vagy a 9. cikk értelmében, a repülőtér irányító szervezete nyújthat földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatásokat az (1) bekezdésben meghatározott kiválasztási eljárás kötelezettsége nélkül. A repülőtér irányító szervezete hasonlóképpen a fenti eljárás lefolytatása nélkül engedélyezheti egy adott vállalkozásnak a földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatások nyújtását az érintett repülőterén:

– ha az adott vállalkozás közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll, vagy

– ha az irányító szervezet áll a vállalkozás közvetlen vagy közvetett irányítása alatt.

(3) A repülőtér irányító szervezete tájékoztatja a repülőtér-használók bizottságát az e cikk alapján hozott határozatokról.

12. cikk

Szigeten lévő repülőterek

A repülőtéri földi kiszolgálóknak a 11. cikk által szabályozott kiválasztása tekintetében a tagállamok kiterjeszthetik a közszolgáltatási kötelezettséget más repülőterekre az adott tagállamban, ha:

– ezek a repülőterek szigeteken helyezkednek el ugyanabban a földrajzi térségben, és

– ezen repülőterek éves forgalma egyenként legalább 100 000 utas, és

– ezt a kiterjesztést a Bizottság jóváhagyja a 10. cikkben szereplő tanácsadó bizottság közreműködésével.

13. cikk

Konzultációk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy sor kerüljön az ezen irányelv alkalmazására vonatkozó kötelező konzultációs eljárásra a repülőtér irányító szervezete, a repülőtér-használók bizottsága és a földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között. A konzultációknak többek között ki kell terjedniük a földi kiszolgálás azon szolgáltatásainak árára, amelyekre a 9. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében mentességet adtak, valamint e szolgáltatások nyújtásának megszervezésére. Ezeket a konzultációkat évente legalább egyszer meg kell tartani.

14. cikk

Jóváhagyás

(1) A tagállamok a repülőtér irányító szervezetétől független hatóság jóváhagyásának elnyerésétől tehetik függővé a földi kiszolgálók és a saját kiszolgálást végző repülőtér-használók földi kiszolgálótevékenységét az adott repülőtéren.

Az ilyen jóváhagyás feltételeinek rendezett pénzügyi helyzethez és megfelelő biztosításhoz, a létesítmények, a repülőgépek, a berendezések és a személyzet biztonságához, valamint a környezetvédelemhez és a vonatkozó szociális jogszabályok betartásához kell kapcsolódniuk.

A feltételeknek meg kell felelniük az alábbi alapelveknek:

- a) hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni azokat a különböző földi kiszolgálókra és repülőtér-használókra;
- b) kapcsolódniuk kell az elérni kívánt célokhoz;
- c) a gyakorlatban nem korlátozhatják az ezen irányelvben meghatározottnál nagyobb mértékben a piacra jutást vagy a saját kiszolgálás szabadságát.

A feltételeket nyilvánosságra kell hozni, és a földi kiszolgálókat vagy a saját kiszolgálást végző repülőtér-használókat előzetesen tájékoztatni kell a jóváhagyási eljárásról.

(2) A jóváhagyást kizárólag akkor lehet elutasítani vagy visszavonni, ha a földi kiszolgáló vagy a saját kiszolgálást végző repülőtér-használó saját magának felróható okokból nem felel meg az (1) bekezdésben szereplő követelményeknek.

Az elutasítás vagy a visszavonás indokait közölni kell az érintett szolgáltatóval vagy repülőtér-használóval, valamint a repülőtér irányító szervezetével.

15. cikk

Magatartási szabályok

A tagállamok adott esetben a repülőtér irányító szervezetének javaslata alapján:

- megtilthatják egy adott földi kiszolgáló vagy repülőtér-használó számára a földi kiszolgálás alá tartozó szolgáltatások nyújtását, illetve a saját kiszolgálást, ha az adott szolgáltató vagy repülőtér-használó nem tartja be a repülőtér megfelelő üzemelése érdekében rá vonatkozó szabályokat.

A szabályoknak meg kell felelniük az alábbi alapelveknek:

- a) hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni azokat a különböző földi kiszolgálókra és repülőtér-használókra;
 - b) kapcsolódniuk kell az elérni kívánt célokhoz;
 - c) a gyakorlatban nem korlátozhatják az ezen irányelv rendelkezéseiben meghatározottnál nagyobb mértékben a piacra való bejutást és a saját kiszolgálás szabadságát,
- megkövetelhetik a földi kiszolgálóktól egy adott repülőtér esetében, hogy tisztességes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes módon vállaljanak részt a nemzeti jogszabályokban vagy rendelkezésekben előírt közszolgáltatások teljesítésében, beleértve a szolgáltatás folyamatos biztosításának kötelezettségét is.

16. cikk

Létesítményekhez való hozzáférés

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a földi kiszolgálók és a saját kiszolgálást választó repülőtér-használók hozzáférhessenek a repülőtér létesítményeihez olyan mértékben, amennyire az szükséges a tevékenységük elvégzéséhez. Amennyiben a repülőtér irányító szervezete vagy adott esetben a repülőtér ellenőrző hatóság vagy más szervezet feltételekhez köti az ilyen hozzáférést, úgy e feltételeknek a tárgykörhöz kapcsolódónak, objektívnek, átláthatónak és hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük.

(2) Az adott repülőtéren a földi kiszolgálás céljaira rendelkezésre álló területet a jogaik érvényesítéséhez, valamint a hatékony és tisztességes versenyhez szükséges mértékben a tárgykörhöz kapcsolódó, objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes szabályok és feltételek alapján fel kell osztani a különböző földi kiszolgálók és saját kiszolgálást végző repülőtér-használók között, beleértve a területre újonnan belépőket is.

(3) Amennyiben a repülőtér létesítményeihez díj ellenében lehet hozzáférni, úgy ezt a díjat a tárgykörhöz kapcsolódó, objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján kell megállapítani.

17. cikk

Biztonság

Ezen irányelv rendelkezései semmilyen módon sem sérthetik a tagállamok közbiztonságra és repülőtéri biztonságra vonatkozó jogait és kötelezettségeit.

18. cikk

Szociális védelem és környezetvédelem

Ezen irányelv alkalmazásának sérelme nélkül és a közösségi jog egyéb rendelkezéseinek tiszteletben tartásával a tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket a munkavállalók jogainak védelme és a környezetvédelem biztosítása érdekében.

19. cikk

Megfelelés a nemzeti előírásoknak

A tagállam területén található repülőtereken a földi kiszolgálóknak meg kell felelniük a közösségi jogszabályokkal összeegyeztethető nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek.

20. cikk

Viszonosság

(1) A Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásainak sérelme nélkül, ha a gyakorlat azt mutatja, hogy a földi kiszolgálás vagy a saját kiszolgálási piacra jutása terén egy harmadik ország:

- a) a valamely tagállamból származó földi kiszolgálási szolgáltatásokat és saját kiszolgálást végző repülőtér-használókat jogilag vagy ténylegesen nem kezeli azonos módon az e harmadik országból származó földi kiszolgálási szolgáltatókkal és saját kiszolgálást végző repülőtér-használókkal; vagy
- b) egy tagállamból származó földi kiszolgálási szolgáltatásokat és saját kiszolgálást végző repülőtér-használókat jogilag vagy ténylegesen nem részesíti a nemzeti bánásmódban;
- c) egyéb harmadik országból származó földi kiszolgálási szolgáltatásokat és saját kiszolgálást végző repülőtér-használókat kedvezőbb bánásmódban részesít, mint a valamely tagállamból származó földi kiszolgálási szolgáltatásokat és saját kiszolgálást végző repülőtér-használókat; a tagállam a közösségi jognak megfelelően teljes egészében vagy részben felfüggesztheti az adott harmadik ország földi kiszolgálóira és repülőtér-használóira vonatkozóan az ezen irányelvből származó kötelezettségeket.

(2) Az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot a jogok vagy kötelezettségek ilyen visszavonásáról vagy felfüggesztéséről.

21. cikk

Jogorvoslati jog

A tagállamoknak, vagy adott esetben a repülőterek irányító szervezeteknek biztosítaniuk kell a jogos érdekekkel rendelkező felek jogorvoslati jogát a 7. cikk (2) bekezdése és a 11–16. cikk értelmében hozott határozatok vagy egyedi rendelkezések ellen.

Lehetőséget kell teremteni arra, hogy e jogorvoslatot nemzeti bíróság vagy egyéb, a szóban forgó repülőtér irányító szervezetétől vagy adott esetben a repülőteret ellenőrző hatóságtól független hatóság bírálja el.

22. cikk

Adatközlés és felülvizsgálat

A tagállamok közlik a Bizottsággal az általa kért adatokat az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentés elkészítéséhez.

E jelentést, az irányelv esetleges felülvizsgálatára vonatkozó javaslatokkal együtt, legkésőbb 2001. december 31-ig kell elkészíteni.

23. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő egy éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Az ilyen hivatkozások módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

25. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1996. október 15-én.

a Tanács nevében

az elnök

B. HOWLIN

MELLÉKLET

A FÖLDI KISZOLGÁLÁS ALÁ TARTOZÓ SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE

1. A földi adminisztráció és felügyelet az alábbiakat foglalja magában:
 - 1.1. képviselet és kapcsolattartás a helyi hatóságokkal vagy egyéb személyekkel, kifizetések a repülőter-használó nevében és irodahelyiség biztosítása annak képviselői részére;
 - 1.2. rakodás irányítása, kézbesítés és távközlés;
 - 1.3. egységromány-eszközök kezelése, raktározása és adminisztrációja;
 - 1.4. minden egyéb felügyeleti szolgáltatás a repülés előtt, alatt vagy után, valamint a repülőter-használó által kért minden egyéb adminisztratív szolgáltatás.
2. Az utaskezelés az érkező, induló, transzfer- vagy tranzitutasok kezeléséből áll, beleértve a jegyek és úti okmányok ellenőrzését, a poggyászfelvételt és a poggyások továbbítását a válogató területére.
3. A poggyászkezelés tartalmazza a válogatóban a poggyások kezelését, válogatását, előkészítését az indulásra, a poggyásoknak a repülőgép és a válogató közötti szállítására szolgáló járműre történő fel- és lerakodását, valamint a poggyások továbbítását a válogatóból a poggyászkiaadóba.
4. Az áruk és postai küldemények kezelése az alábbiakat foglalja magában:
 - 4.1. áru esetén: az export-, transzfer- és importáru fizikai kezelése, a kapcsolódó okmányok kezelése, vámeljárással és a felek megállapodása szerinti, illetve a körülmények alapján szükséges biztonsági eljárások lebonyolítása;
 - 4.2. postai küldemények esetén: a kimenő és bejövő postai küldemények fizikai kezelése, a kapcsolódó okmányok kezelése, vámeljárással és a felek megállapodása szerinti, illetve a körülmények alapján szükséges biztonsági eljárások lebonyolítása.
5. A forgalmi előtéren előforduló feladatok az alábbiak:
 - 5.1. a repülőgép földi beállítása induláskor és érkezéskor (*);
 - 5.2. a repülőgép rakodásának segítése és a megfelelő berendezések biztosítása (*);
 - 5.3. kommunikáció a repülőgép és az indulási oldal szolgáltatója között (*);
 - 5.4. a repülőgép be- és kirakodása, beleértve a megfelelő eszközök biztosítását és kezelését, a legénység és az utasok szállítása a repülőgép és a terminál között, és a poggyások szállítása a repülőgép és a terminál között;
 - 5.5. a hajtóművek indításához szükséges megfelelő berendezések biztosítása és kezelése;
 - 5.6. a repülőgép mozgatása érkezéskor és induláskor, valamint a megfelelő gépek biztosítása és kezelése;
 - 5.7. ételek és italok szállítása, repülőgépre történő felrakása, illetve azok lerakodása a repülőgépről.
6. A repülőgép kiszolgálása az alábbiakat foglalja magában:
 - 6.1. a repülőgép külső és belső tisztítása, valamint a mellékkel kapcsolatos szolgáltatások;
 - 6.2. a kabin hűtése és melegítése, a hó és jég eltávolítása, a repülőgép jégtelenítése;
 - 6.3. a kabin átrendezése a megfelelő berendezési tárgyakkal, valamint ezek tárolása.
7. A üzemanyag és olaj kezelése az alábbiakat foglalja magában:
 - 7.1. az üzemanyagotöltés és -leeresztés szervezése és elvégzése, beleértve az üzemanyag tárolását és az üzemanyag-szállítványok minőségének és mennyiségének ellenőrzését;
 - 7.2. az olaj és egyéb folyadékok utántöltése.
8. A repülőgépek karbantartása az alábbiakat foglalja magában:
 - 8.1. az indulást megelőző rutinműveletek;
 - 8.2. a repülőter-használó által kért nem rutinjellegű műveletek;
 - 8.3. pótalkatrészek és megfelelő eszközök biztosítása és kezelése;
 - 8.4. megfelelő parkolóterület és/vagy hangár igénylése és lefoglalása.

(*) Feltéve, hogy ezeket a szolgáltatásokat nem a légiforgalmi irányítás nyújtja.

9. A repülőüzemi szolgáltatások és a légénység adminisztrálása az alábbiakat foglalja magában:
 - 9.1. a járat előkészítése az indulási repülőtéren vagy bármely más helyen;
 - 9.2. repülés közbeni támogatás, beleértve szükség esetén az átirányítást;
 - 9.3. repülés utáni tevékenységek;
 - 9.4. a légénység adminisztrálása.
 10. A földi szállítás az alábbiakat foglalja magában:
 - 10.1. a légénység, utasok, poggyászok, áruk és postai küldemények adott repülőtér különböző termináljai közötti szállításának megszervezése és lebonyolítása, kivéve ugyanezt a szállítást a repülőgép és az adott repülőtér területén lévő bármely pont között;
 - 10.2. a repülőtér-használó által kért egyéb rendkívüli szállítás.
 11. A fedélzeti ellátás (catering) az alábbiakat foglalja magában:
 - 11.1. kapcsolattartás a szállítókkal és adminisztratív tevékenység;
 - 11.2. az élelmiszer, az italok és az ezek elkészítéséhez szükséges eszközök tárolása;
 - 11.3. a fenti eszközök tisztítása;
 - 11.4. eszközök, barkedzlet és élelmiszerek előkészítése és szállítása.
-